

δυνάμενες να τους εξασφαλίσουν αποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων του δημιουργού και είναι απολύτως προφανές ότι ακριβώς οι εταιρίες που έχουν εδραιωμένη παρουσία στο οικείο έδαφος είναι σε θέση να ικανοποιήσουν πλήρως την απαίτηση αυτή.

Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 81 ΕΚ και έλλειψη συνοχής της αιτιολογίας της απόφασης όσον αφορά το γεγονός ότι η Επιτροπή, προσπαθώντας να αποδείξει το εφικτό μιας διαχείρισης πολυεδαφικής αδειοδότησης για τις δορυφορικές, καλωδιακές και διαδικτυακές εκπομπές μουσικών έργων, καταλήγει να προσκομίζει αποδείξεις της μη ύπαρξης παράλληλης συμπεριφοράς των εταιριών συλλογικής διαχείρισης. Στην πραγματικότητα, οι αιτιάσεις που διατυπώνει η Επιτροπή ανατρέπονται από τα ίδια τα παραδείγματα που αυτή παραθέτει σχετικά με τη χορήγηση, εκ μέρους των εταιριών διαχείρισης, εντολών που εκτείνονται πέρα από το έδαφος στο οποίο δρα μια μόνον εταιρία.

Με τον τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 81 ΕΚ διότι, σε περίπτωση που η Επιτροπή διαπίστωνε την ύπαρξη εναρμονισμένης πρακτικής, η πρακτική αυτή ουδόλως θα περιόριζε τον ανταγωνισμό στο μέτρο που οι εδαφικές οριοθετήσεις συνιστούν την αναγκαία συνέπεια του αποκλειστικού χαρακτήρα των δικαιωμάτων που κατέχουν οι δημιουργοί.

Με τον τέταρτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση, εκ μέρους της Επιτροπής, της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως και παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ λόγω έλλειψης αιτιολογίας όσον αφορά το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν ενημέρωσε τις εταιρίες για τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίχθηκε για να απορρίψει, κατόπιν διαβούλευσης με τους παράγοντες της αγοράς, τις προτεινόμενες δεσμεύσεις της SIAE.

Με τον πέμπτο λόγο, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ λόγω έλλειψης αιτιολογίας, παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της ασφάλειας δικαίου, καθώς και αντιφατικότητα και έλλειψη συνοχής των μέτρων που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της προσβαλλόμενης απόφασης. Η απόλυτη ασάφεια των ενεργειών «αναθεώρησης» που ζητούνται από της εταιρίες διαχείρισης θέτει αδικαιολόγητα την SIAE σε κατάσταση αβεβαιότητας όσον αφορά τον προσδιορισμό των μέτρων που η Επιτροπή θεωρεί επαρκή για την παύση της φερόμενης εναρμονισμένης πρακτικής. Επιπλέον, δεδομένου ότι η Επιτροπή αναγνωρίζει ρητώς ότι ο περιορισμός της εντολής στο έδαφος όπου δρα η έτερη εταιρία συλλογικής διαχείρισης δεν συνιστά περιορισμό του ανταγωνισμού, έρχεται σε προφανή αντίθεση με την πρόταση αυτή το να υποχρεώνονται οι εταιρίες συλλογικής διαχείρισης να αναθεωρούν διμερώς την εδαφική οριοθέτηση σε όλες τις εντολές τους για δορυφορικές, καλωδιακές και διαδικτυακές μεταδόσεις και, επομένως, να προσκομίζουν στην Επιτροπή αντίγραφο της αναθεώρησης όλων των εν λόγω συμφωνιών αμοιβαίας εκπροσώπησης. Σ' αυτό πρέπει να προστεθεί ότι, δεδομένου ότι η Επιτροπή απαιτεί «διμερή» αναθεώρηση των εδαφικών οριοθετήσεων, η πλήρης τήρηση, εκ μέρους της SIAE, του άρθρου 4, παράγραφος 2, της προσβαλλόμενης απόφασης βρίσκεται εν πάση περιπτώσει εκτός της σφαίρας λήψεως αποφάσεων της SIAE, εφόσον εξαρτάται επιπλέον από τις αυτόνομες διαβουλεύσεις άλλων είκοσι τριών εταιριών συλλογικής διαχείρισης.

Προσφυγή της 3ης Οκτωβρίου 2008 — Studio Vacanze κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-436/08)

(2008/C 301/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Studio Vacanze (Budoni, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Cannata, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- κυρίως, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 2ας Ιουλίου 2008· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα·

επικουρικός, να ακυρώσει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της προσβαλλόμενης απόφασης κατά το μέρος που επιβάλλει την ανάκτηση των ενισχύσεων που κριθήκαν ασυμβίβαστες, πλέον τόκων, από την ημερομηνία κατά την οποία τα εν λόγω ποσά τέθηκαν στη διάθεση των δικαιούχων έως την ημερομηνία πραγματικής ανακτήσεώς τους.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη απόφαση στην υπό κρίση υπόθεση είναι η ίδια με την προσβαλλόμενη απόφαση στις υποθέσεις T-394/08, Regione Sardegna κατά Επιτροπής και T-408/08, S. F. Turistico Immobiliare κατά Συμβουλίου και Επιτροπής.

Προς στήριξη των αξιώσεών της, η προσφεύγουσα επικαλείται:

- παράβαση του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ ⁽¹⁾, κατά το μέτρο που η διάταξη αυτή επιτρέπει την κίνηση της διαδικασίας εξέτασης μόνον υπό την προϋπόθεση ότι συντρέχει περίπτωση «καταχρηστικής εφαρμογής ενισχύσεων» και όχι λόγω «θεσπίσεως παράνομων ενισχύσεων». Εξ αυτού προκύπτει, κατά την προσφεύγουσα, ότι η επίσημη διαδικασία εξέτασης είναι άκυρη στο σύνολό της·

- ανεπαρκή αιτιολογία όσον αφορά την τροποποίηση του αντικείμενου της διαδικασίας που κινήθηκε λόγω καταχρηστικής εφαρμογής του καθεστώτος ενισχύσεων 278/99 και όσον αφορά τη «διεύρυνση» του αντικείμενου της εν λόγω διαδικασίας, που οδήγησε στην έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης·
- παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ, καθόσον αφορά την περιλαμβανόμενη στο σημείο 74 της απόφασης διαπίστωση που σχετίζεται με την παράνομη χορήγηση της επίμαχης ενισχύσεως και δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω άρθρου·
- παραβίαση της αρχής της διαφάνειας·
- ανεπαρκή αιτιολογία σε σχέση με την αρχή της εύλογης διάρκειας του σταδίου της επίσημης διαδικασίας εξέτασης·
- το ότι η απόφαση σχετικά με την ανάκτηση της ήδη χορηγηθείσας ενισχύσεως επέβαλλε στην Επιτροπή να αιτιολογήσει το σημείο αυτό, το οποίο ενέχει ιδιαίτερη σπουδαιότητα, τόσο υπό το πρίσμα της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των τρίτων όσο και υπό το πρίσμα της αδικαιολόγητης παράτασης της διάρκειας της διαδικασίας· και
- παραβίαση της αρχής σχετικά με τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας («de minimis») την οποία έχει καθιερώσει ο κανονισμός (ΕΚ) 69/2001 της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2001, για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας ⁽²⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 30.

Προσφυγή της 3ης Οκτωβρίου 2008 — Timsas κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-453/08)

(2008/C 301/97)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Timsas Srl (Arezzo, Ιταλία) (εκπρόσωποι: D. Dodaro, S. Pinna και S. Cianciullo, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την Απόφαση κατά το μέρος που:
  - α) εκδίδει ότι «οι κρατικές ενισχύσεις που χορηγήθηκαν δυνάμει του περιφερειακού νόμου 9/1998, που εφαρμόστηκε κατά μη σύννομο τρόπο από την Ιταλία με την απόφαση 33/6 και την πρώτη προκήρυξη, είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, εκτός αν ο δικαιούχος της ενισχύσεως έχει υποβάλει

αίτηση για τη λήψη ενισχύσεως βάσει του καθεστώτος αυτού πριν από την εκτέλεση των σχετικών με ένα αρχικό σχέδιο επενδύσεως εργασιών» (άρθρο 1 της Απόφασης)·

β) ορίζει ότι «η Ιταλική Δημοκρατία οφείλει να ανακτήσει από τους δικαιούχους τις ασυμβίβαστες ενισχύσεις που χορηγήθηκαν δυνάμει του προβλεπόμενου στο άρθρο 1 καθεστώτος» (άρθρο 2, παράγραφος 1, της Απόφασης)·

γ) προβλέπει ότι «η Ιταλική Δημοκρατία οφείλει να ακυρώσει, με ισχύ από την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας απόφασης, όλες τις πληρωμές που πραγματοποιήθηκαν σε εκτέλεση της ενισχύσεως που χορηγήθηκε σύμφωνα με το προβλεπόμενο στο άρθρο 1 καθεστώς» (άρθρο 2, παράγραφος 4, της Απόφασης)· και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη απόφαση στην υπό κρίση υπόθεση είναι η ίδια με την προσβαλλόμενη απόφαση στις υποθέσεις T-394/08, Regione Sardegna κατά Επιτροπής, T-408/08, S.F. Turistico Immobiliare κατά Συμβουλίου και Επιτροπής και T-436/08, Studio Vacanze κατά Επιτροπής.

Οι προσβαλλόμενοι ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα είναι παρεμφερείς με εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο των υποθέσεων αυτών.

Προσφυγή της 6ης Οκτωβρίου 2008 — Grand Hotel Abi d'Oru κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-454/08)

(2008/C 301/98)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Grand Hotel Abi d'Oru SpA (Olbia, Ιταλία) (εκπρόσωποι: D. Dodaro και S. Cianciullo, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την Απόφαση κατά το μέρος που:

- α) εκδίδει ότι «οι κρατικές ενισχύσεις που χορηγήθηκαν δυνάμει του περιφερειακού νόμου 9/1998, που εφαρμόστηκε κατά μη σύννομο τρόπο από την Ιταλία με την απόφαση 33/6 και την πρώτη προκήρυξη, είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, εκτός αν ο δικαιούχος της ενισχύσεως έχει υποβάλει αίτηση για τη λήψη ενισχύσεως βάσει του καθεστώτος αυτού πριν από την εκτέλεση των σχετικών με ένα αρχικό σχέδιο επενδύσεως εργασιών» (άρθρο 1 της Απόφασης)·